

[Forsyningsministeren.]

havn, saa er den Valglov, vi har, bundurimelig og uretfærdig, og saa har disse Vælgere Ret, grundlovmæssig Ret til at benytte Loven saaledes, at de kan stemme, uden at deres Stemme spildes. Jeg beder det konservative Partis Ordfører — og jeg vil for Resten ogsaa bede det ærede Medlem Hr. Aksel Møller staa op og sige, om han mener, at den, der stemmer i København og stemmer paa Venstre, efter den nuværende Valglovs Bestemmelser spilder sin Stemme.

Indenrigsministeren (Arnth Jensen):

Jeg kan desværre ikke sige, at Lovforslaget som Helhed har faaet en velvillig Modtagelse, idet Lovforslagets Afsnit I og II synes at møde meget stærk Modstand, medens man for Afsnit III's Vedkommende dog mener, at der kan komme en Lov ud deraf. Jeg skal til de enkelte Ordførere gøre nogle Bemærkninger. Man har fra forskellig Side forespurgt mig, hvorfor jeg ikke er fremkommet med et helt Valglovsforslag, og endvidere, hvorfor jeg vil slaa København sammen i een Storkreds.

Til det første vil jeg gerne sige, at som Forholdene ligger, tror jeg ikke, man virkelig vil bebrejde mig, at jeg ikke er kommet med et Valglovsforslag, der rækker videre. Naar jeg har tilladt mig at forelægge det høje Ting netop de Ændringer, jeg har fremsat nu, er det, fordi det drejer sig om et Stykke af Valgloven, der lige siden 1920 — og jeg mener med Rette — har vakt ikke ringe Kritik, og jeg maa mene, som jeg ogsaa har fremført det i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det er unaturligt stadig at opretholde en politisk Deling af et Omraade, der hører saa nøje sammen som dette.

Efter min Opfattelse er Hovedstaden en naturlig Enhed i politisk Henseende, et Omraade, der politisk hører naturligt sammen, ligesom Amtene er naturlige Inddelinger. Vi ser jo ogsaa, at København i kommunal Henseende optræder som een Kreds. Naar man nu taler om Opdelingen, synes jeg, at det maaske var mere naturligt f. Eks. at dele København i kommunale Valgkredse, fordi der ved Kommunalvalg kan være mere specielle, lokale Hensyn til Stede, men saa vidt jeg ved, har man fra visse Sider arbejdet for at gøre dette Valgomraade større.

Den væsentlige Indvending, som er ført frem imod det stillede Forslag, er vel, at Stemmesedlen vil blive meget uhaandterlig, og det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard mente endda, at det vilde være for svært for mig, hvis jeg boede i dette Omraade, at

finde ud af en saadan Stemmeseddel. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg har spekuleret meget over, om man nu kunde finde ud af denne Stemmeseddel, men under mine Overvejelser kom jeg til at tænke paa, at Stemmesedlen til Amtsraadsvalget jo heller ikke er saa nem at finde ud af, og da jeg saa blev klar over, at det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard let fandt ud af, hvad han skulde stemme til Amtsraadsvalget, tænkte jeg, at saa gaar det nok, saa finder vi nok en Stemmeseddel, som andre Vælgere ogsaa kan finde ud af. Dette Spørgsmaal tror jeg kan løses. Allerede i 1920 var det fremme, og under en senere Behandling af Valgloven ser jeg, at det konservative Partis Ordfører, det daværende ærede Medlem Hr. Korsgaard, udtalte, at kunde man finde en Ordning, vilde han ikke mene, at man fra konservativ Side vilde yde nogen Modstand derimod. Imidlertid viser det sig nu, at der er en Del Modstand imod den. Der er udtalt Ønske om en Udvalgsbehandling, og vi maa saa se, om det muligvis alligevel vil kunne lade sig gøre at overvinde de Vanskeligheder, som i Øjeblikket synes at være ret store.

Man taler stadig væk om en vis Lighed med Hensyn til Tallene, og man har Gang paa Gang, som det ogsaa er sket i andre Valglovsdebatter, fremført, at København skulde være forurettet. Jeg vil dertil sige, at det afgørende for Vælgerne maa være, at de faar lige gode ydre Betingelser for at øve Indflydelse og for at faa deres Interesser varetaget i den lovgivende Forsamling og i Administrationen. Og her tror jeg, at alle ærede Medlemmer vil indrømme, at København har en Fordel. Det kan kun være en Fordel, at København er Rigsdagens, Regeringens og Administrationens Sæde; det er derigennem lettere for en københavnsk Vælger at komme til at øve en vis politisk Indflydelse. Derfor tror jeg, at den Bestemmelse i Grundloven er rigtig, som siger, at man ikke blot skal tage Befolkningstætheden, men ogsaa Bebyggelsen i Betragtning ved Udarbejdelsen af en Valglov.

Det har været sagt, at Venstre har en uberettiget Fordel ved Valgloven. Den højtærede Forsyningsminister har nævnt, hvorledes Forholdene har været i 1943 og 1945, saa det skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Det er jo rigtigt, som den højtærede Forsyningsminister sagde, at naar Venstre ved sidste Valg efter en rent talmæssig Opgørelse skulde have faaet 3 Mandater for meget, skyldes det den Divergens, der er opstaaet inden for det saakaldte Arbejderparti; den bevirkede, at Venstre fik de 3